

Stk. 3. Til den invaliderede ydes et Beløb af 800 Kr. aarligt livsvarigt. Retten til at oppebære en tillagt Hædersgave paavirkes ikke af, at Invaliditetens Indvirkning paa den paagældendes Erhvervsevne senere formindskes saaledes, at Erhvervsevnen ikke længere er forringet med mindst Halvdelen.

Stk. 4. Til hvert Barn af en til Hædersgave efter nærværende Paragrafs Stk. 1 og 2 berettiget Person ydes et Beløb af 200 Kr. aarlig indtil Barnets fyldte 18. Aar, for saa vidt Barnet er avlet inden den invaliderende Begivenheds Indtræden. Ved Barn forstaaes — foruden Ægtebarn — Adoptivbarn og saadant Stedbarn, over for hvilket der paahviler den invaliderede Forsørgelsespligt, samt saadant udenfor Ægteskab født Barn, for hvilket Faderskabet er anerkendt eller retsligt fastslaaet.

Stk. 5. Afgaar en til Hædersgave efter Stk. 3 berettiget Person ved Døden, overgaar Retten til Hædersgaven til hans Enke, for saa vidt han var gift eller forlovet med den paagældende, før den invaliderende Begivenhed indtraadte. Naar særlige Omstændigheder taler derfor, kan der tillægges andre efterladte, som afdøde faktisk forsørgede helt eller delvis, Hædersgaver. Størrelsen af saadanne Hædersgaver, der enten ydes som aarlige Beløb eller som Beløb een Gang for alle, fastsættes efter et Skøn i det enkelte Tilfælde, men kan, hvis Hædersgaverne fastsættes som aarlige Beløb, ikke overstige 800 Kr. aarlig og, hvis de fastsættes som Beløb een Gang for alle, ikke overstige 1000 Kr.

§ 38.

Stk. 1. Til de efterladte efter de i § 37 omhandlede Grupper af Personer, der er henrettet eller myrdet af den tyske Besættelsesmagt eller dermed samarbejdende Korps, Organisationer eller Enkeltpersoner, eller som iøvrigt har mistet Livet som Følge af Skade eller Sygdom paadraget under de i § 37 under a—d nævnte Omstændigheder, yder den danske Stat fra Tidspunktet for Dødsfaldet at regne Hædersgaver efter Reglerne i Stk. 2—4.

Stk. 2. Til Enken ydes et Beløb af 800 Kr. aarlig livsvarigt under Forudsætning af, at det ægteskabelige Samliv bestod, da den Begivenhed indtraadte, der medførte Ægtefællens Død, og at Enken i Tiden derefter, for saa vidt hun først senere er kommet til Kundskab om Ægtefællens Død, ikke forinden har taget endeligt Skridt til Ægteskabets Ophævelse eller har udvist et saadant Forhold, som i Henhold til §§ 58, 59 og 62 i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Oplosning berettiger den anden Ægtefælle til at opnaa Skilsmisse ved Dom.

Stk. 3. Til hvert Barn, jfr. herved § 37, Stk. 4, ydes et Beløb af 200 Kr. aarlig indtil dets fyldte 18. Aar.

Stk. 4. Til andre efterladte, som afdøde faktisk forsørgede helt eller delvis, kan der, naar særlige Omstændigheder taler derfor, ydes Hædersgaver. Størrelsen af saadanne Hædersgaver, der enten kan ydes som aarlige Beløb eller som Beløb een Gang for alle, fastsættes efter et Skøn i det enkelte Tilfælde, men kan, hvis Hædersgaverne fastsættes som aarlige Beløb, ikke overstige 800 Kr. aarlig og, hvis de fastsættes som Beløb een Gang for alle, ikke overstige 1000 Kr.

§ 39.

For saa vidt en til en Hædersgave efter § 38 berettiget Person maatte være afgaaet ved Døden paa det Tidspunkt, hvor Gaven første Gang kan komme til Udbetaling, vil dette Beløb være at indbetale i »Frihedsfonden«.